

Sylv. Angel. Tabien. Armill. verbis Tornamentum, omnes Dolores juris Pontificii dicto e. i. & Alcozer lib. de ludo, c. 51, ubi bene addit peccare eram mortaliter facientes his tornamentis, quia sunt causa, ut sunt judices tornamentorum, patini, comitantes hos.

2 Secunda conclusio: lucrum in his tornamentis acquisitum non est obnoxium restitutio, licet tornamenta illicita esset. Ratio, quia non prohibetur per ipsa dominium transiri. Sic Alcozer, lib. Alcozer, p. 9, 86, memb. 3, art. sexto, §. primo, Richard. Palud. & Major. 4, dist. 13, Sylv. verbo ludus, que. decima sexta, & ibi Tabien, §. 9, Armill, §. 6.

3 Tertia conclusio: idem omnino dicendum est de his ludis, id est, negotiis de cassis, fortis, egraria, usq. sibi; si enim exercentur cum probabili mortis periculo, sunt peccatum mortale; si vero fecus, sunt licita. Patet eadem ratione. Sic Alcozer, cap. 52, Ang. verb. Tornamentum, & ibi Sylv. & verb. septuaginta, q. 9. verbo ludus, 9.2. Cajus, & Arm. verb. basiliscus, Gregor. Lopez, 1.10, tit. 13, parte prima ves. Entrafan, Jean, Andre, & Host., cap. 1, de tornamentis, Navar, supra.

4 Hinc sit, eo modo, quo sunt in Hispania, non esse hac basiliscus, id est, infas, illicita, quia sunt sine latere pericula. Sic contra Speculum conscientiae libro secundo cap. septuagesimoquarto, dicens esse mortale, tenet Alcozer dicto cap. 52.

5 Quarta conclusio: Acquisita tamen per hos ludos licet illicite exerceantur, non sunt obnoxia restitutio. Patet eadem ratione, qua secunda conclusio. Sic Alcozer eadem c. 52, Abul. c. 6, Mather. 9.52.

6 Ultima conclusio: Fungimur super funes in alcissimis locis humi corpus voluntates, si frequenter sequuntur mors peccatum mortaliter, quia exponunt se periculo mortis probabili: fecus quando ex arte, & industria pollent, ut sine periculo probabili mortis eam artem exerceant, ut quantum raro, & casu accidit mors. Sic Navarr. in omnibus summis, c. 8. Tabien, verbo hisp. summa, i. Sylv. verbo arc. g. 8. Alcozer c. 55, ubi bene addit peccatum, q. 9. hunc ludum, licet cum peccato exerceatur, non esse obnoxium restitutio, ut patet ex dictis.

DUBIUM XXXV.

An ludi saltandi, & tripudiani, Hisp. baylar y danza, & comedie, & ludi præstigiarum, Hisp. juegos de palafata, & ludi personarum, Hisp. mascaras, aliique ludi, qui Hisp. vocantur mactachines, sunt liciti, & in eis acquisitum sit obnoxium restitutio.

7 Dico primùm hos faltus, & comedias, sicut sunt prostant, non esse peccatum mortale, dummodo non miscantur ibi res directe, & per se provocantes ad luxuriam: tunc cuiusmodi peccatum mortale. Sic Alcozer lib. de ludo, c. 54, Sylv. verbo ludus, que. 8. Angelus ibi, nn. 3. D. Ant. 2. cap. tit. 3. cap. 7. §. 11. & dicunt hi tres similes peccare mortaliter eos ludos apertentes, quando directe provocant ad luxuriam, propter periculum probable, cui se exponunt. Unde videtur, quod cessante hoc periculo in vidente, non peccaret mortaliter hos ludos videntes.

8 Secunda dico, quod licet Petr. de Cov. de rem. Informat. p. 1. cap. 16. hos ludos personarum, Hisp. de mactacis, damnet, at verius est non esse de illicitis; errantibus peccatum mortale, si in ipsi sunt res per se, & directe provocantes ad luxuriam. Sic A. c. 54. & quod sunt de se liciti, tenent Caj. summa, verbo larvarum usq. & Arm. verbo larva.

9 Nota quod Carolus V. in quadam pragmatica prohibuit, quod nemo personatus incusat, nec ignotus, & habetur l. 7. tit. 15. lib. 8. nouv. recop. & credo intelligi hoc perennquam in ludis publicis, quia in his cessant inconvenientia, quae alias sequebantur: & ita videtur habere coniunctio.

10 Tertiū dico, ludos præstigiarum, id est de palafata & aliis ludis, quos homines dexteritate, & subtilitate manuum exercent, & alias ludos, qui Hisp. vocantur mactachines, esse licitos. Ita Alcozer cap. 55.

11 Ultimum dico, quod acquisitum his ludis, licet illicite sunt, non est obnoxium restitutio, ut patet ex dictis. Sic Alcozer dist. cap. 55.

DUBIUM XXXVI.

An sortes sunt licite, & eis acquisitum non sit restituendum.

1 DE sortiis variis generibus satis dictum est lib. 2, f. 1. ma. 6. 38. & 39. Tantum superrell hic agendum de quodam casu, an sit licitus.

2 Est autem casus hic & solent aliquae personæ inter se convenire, ut sortes mittant super rem aliquam pretiosam singulari contribuentes aliqua pecunia summa ad rem illam, quia sortienda est, emendam: assignanturque judices arbitrii, qui rei illi vendibili sortiendæ pretium julium audent, & tabelliones, ut scripito testimonium ferant de forte, vel de fortibus, quae unicuique obtigit, vel obtingant (solent enim aliqui pluribus contributionibus plures sortes emere) ut fideleri fiat, & voce praconis publicatur, ut quod voluerint, concurrant sortes: immo aliquando promittit premium ei, qui intra tot dies plures sortes voluerit emere: solet etiam aliquando ex toto illo contributionum cumulo extrahiri certa pecunia quantitas ad aliqua opera pia, vel quia ita partes inter se convenirent, vel quia praetor civitatis sub ea conditione facultatem dedidit ad prædictas sortes mittendas. Dubitatur ergo de hoc contraria, ut sit licitus, & omnia illo acquista possint ratio conscientia retinendi.

3 Prima conclusio: si agamus de contractu venditionis, qui in hoc contractu intervenit ex parte domini jocalia cum mittentibus sortes, ut julius sit, requirunt quod servetur julium premium: unde si intervenerit injuria in pretio, quia icilicet plus Julio pretio astimantur jocalia, testimonium excellum restituere. Sic Alcozer, lib. de ludo, cap. 49. Franciscus Garcia p. 2, de contracti, c. 20, Lud. Lopez lib. 2, de contracti, c. 23.

4 Nota tamen quod quamvis Rex, vel respublica præcipiter, ut pro re illa vendibili, quae sortienda est, detur etiam premium dominio, quam ipsa valer, non excusatne a peccato iniurias: sicut etiam si nollet facultatem dare ad predictas sortes, nisi sub illa conditione, ut ex toto cumulo extraheretur certa summa pecunia, ut ex illa detur domino rei sortientibus majus premium pro ipsa, quam revera valer; quia quamvis illa conditio licita sit, quandoque quantitas extrahenda esset, ut distribueretur inter pauperes vel in alio bonum communem respublica, non tamen licita est ad hunc finem, ut illa quantitas detur domino rei sortientibus ultra julium premium, quod valer. Sic docent illi Doctores.

5 Secunda conclusio: Ejusmodi sortes licite sunt, & si eis cui evenit fors, porci tuta conscientia jocale, quod incutere retinet, si celst omnis frus, & mittantur sortes a personis sui juris ad perpendum. Patet, quia contractus huius mali jure prohibetur, & est contractus fortunæ, in quo omnes ludentes aquilæ le lucri, & jaluræ, periculo exponunt. Sic idem Doctores.

6 Nota primo, quod licet Franciscus Garcia supra tenet non posse has sortes mutti sine licencia Regis, vel respublica, at verius est, quod tenet Alcozer supra, scilicet post se fieri sine tali licencia, quia id nullo iure prohibetur. At potest, & rectè respublica (ut bene docent Garcia, Alcozer, Lud. Lopez, supra) prohibere, ne mittantur haec sortes sine sua licencia.

7 Secunda nota, quod sunt haec interuenient, cum ita res disponant, ut fors eveniat persona certa, ad determinatæ, & tunc qui lucifatur, tenetur restituere jocale per fraudem acquisitionis, iterum sortes mittendo, ut restituendo unicuique pecuniam, quam posuit. Sic Alcozer, & Franciscus Garcia ibi.

8 Tertia conclusio: Salarium, quod officialibus conferitur, scilicet iudicibus, & tabellionibus, licite percipiunt, & retinente posunt, dummodo nulla destra frus plures dies confundendo, quam sunt necessarii, vel dummodo non multiplicantes plures ministri, quam necessarii sunt vel salarium sit inmoderatum. Sic Alcozer, Franciscus Garcia & Lud. Lopez ibidem.

9 Quarta conclusio: Hujusmodi salarium solendum est non expensum domini jocalia, sed expensum mittentium sortes: & licet Alcozer ubi supra, hoc limitet, nisi dominus jocalia facturus erat expensas in venditione jocalem; tunc enim in ea quantitate, quæ ab iis sumptibus est relevatus, soluturus est salarium ministris sortium: at verius est etiam in hoc casu solendum est expensum mittentium sortes, quia ipse contractus sortium magis credit in utilitatem mittentium sortes, quam in utilitatem domini jocalem, qui nō alius inde accipit, quam rei sit julium premium, quia hi officiales assumuntur ad hoc, ut contractus sortium debita rectitudine fiat, & absque fraude aliqua. Quod autem dominus jocalia solvere tenetur, est solidum impositio pretii, seu actio illa, vel occupatio taxandi premium jocalem; hoc enim tantum redudat in eius emolumen. Sic Lud. Lopez, & Garcia supra.

10 Quinta

Lib. II. Cap. I. Dub. I.

10 Quinta conclusio: Pars designata pauperibus, vel pliis operibus, justè acquiritur, sive deflumatur à sortientibus, sive a domino jocalem, sive ab utrinque. Ratio, quia res publica poterat negare licentiam mittendi sortes: ergo potest eam concedere hac lege, ut signetur aliqua pars pro pauperibus, vel pliis operibus. Sic Alcozer, Garcia, Ludov, Lopez supra.

11 Sexta conclusio: Premium, quod promittitur illis, qui intra certum terminum voluerint sortes emere, licite acquiritur, dummodo, si extrahatur ex re sortienda, publicetur haec conditio a principio contractus, antequam sortes mittantur; nam si postea designetur ejusmodi premium, injurya inferretur aliis sortientibus, nisi omnes in id sponte consentirent. Sic Lud. Lopez, Alcozer, & Garcia ubi supra.

DUBIUM XXXVII.

Quæ informatio erit sufficiens, ut judices procedant contra ludentes ludo prohibito.

12 Sxta conclusio: Judices priusquam incipiunt facere processum contra ludentes ludo prohibito, debent accipere summariam informationem facti, id est, quod illi essent ludentes ludo prohibito, præterquam si ipse judex invente eos ludentes, tunc enim non erit necessaria alia summaria informationis, quia loco illius sit erit eis inventus ludentes ludo prohibito; non pollunt autem judices, nec coram militi capere numeros ludentium ludo prohibito, pollunt tamen cogere illos, ut deponant apud aliquem eum summam pecunia, quæ statuta est a legibus in pecuniam ludentium talii ludo. Sic habetur l. 11. tit. 7. lib. 8. nouv. recop., & docet Alcozer lib. de ludo, c. 62, conclusio, 5. & 6.

LIBER SECUNDUS

Opusculorum moralium, seu Consiliorum circa jus, & justitiam distributivam.

CAPUT I.

De acceptatione personarum.

SUMMARIUM.

- Dub. 1. Quid sit acceptio personarum, & quale peccatum.
- 2 An peccatum mortaliter peccato acceptio personarum conscientes Ecclesiastica beneficia dignis, omisso dignioribus.
- 3 An obligatio eligendi dignorem ita articulatur, ut sit dimovendus dignor alii jocalem minus pingui, cui præf. us ad pinguorem premeatur.
- 4 An tenetur eligere dignorum, etiæ videtur suo suffragio nihil profuturum, immo obstatum.
- 5 An tenetur parvus etiam presentare dignorem ad beneficium.
- 6 An Episcopi conformantes electionem, & presentationem digni, omisso dignori, peccant mortaliter.
- 7 An renuntiant, permuntant, vel regressans beneficium in minus dignum, omisso dignori.
- 8 An uigore adeo vocetur haec obligatio eligendi dignorem ut tenetur elector conferre dignori, qui exteris est, vel sat preferre dignum naturalem Regis digniori extraneo? & sic licet sit statuta, ut beneficiis alienis regni non conservetur, nisi Regnifici.
- 9 Quis dicatur naturalis regni Hispanie, ut in eo possit beneficii, vel pensionem obtinere.
- 10 An ex propriis bonis fundans beneficium, possit eam legem faciunt, ut ad illud electio sit ex certo genere personarum vel ex institutis familia, seu consanguinitate, &c. item ut ad illud non tenentur patres presentare dignorem, sed satisfaciant presentando dignorem.
- 11 An quando fundator beneficij nullam apposuit conditionem, & presentant duo ad illud ab equali numero patrem, & prefundantur duo, qui est de sanguine fundatori, vel optio datur Episcopo.
- 12 Quam diligenter tenentur adhibere elector, & patronus ad invenientiam dignorum.
- 13 An licet peccat eligens minus dignum, omisso digniori, ita & peccat minus dignus acceptio.
- 14 An pater & filius possint simul in eadem Ecclesia beneficium obtinere.
- 15 An filius illegitimus clerici possit obtinere beneficium in Ecclesia, in qua pater habuit, vel habet beneficium.
- 16 An offi filii, sive legitimi, sive illegitimi habere pensionem super fructibus beneficiorum, que eorum parentes obtinenter, vel obtinuerint.
- 17 Qui, posse sicutare cum filii legitimis, vel illegitimis, & succedant in beneficio patris.
- 18 An sicut filii non possint succedere in beneficio patris, ita & nepotes in beneficio quemque, & sic de regius descenditibus & quibus de collateralibus.
- 19 An sicuti in parentum beneficij nequeunt succedere filii, ita neque parentes in beneficij filiorum.
- 20 An qui possedit beneficium triennio pacifice colorato titulon non tamem vero, & legitimo, sit tunc in utroque sorte, ita ut non tenentur refugiare.

DUBIUM I.

Quid sit acceptio personarum, & quale peccatum.

- Rima conclusio. Acceptio personarum sic definitur: Ei iniustitia crimen, quo in distributione aliquorum bonorum non causa ad rem pertinet, sed persona, aliorumque qualitatibus ad rem non pertinentia ratio habetur. Dicitur iniustitia crimen, quia acceptio personarum opponitur justitia distributione. Ad cuius intelligentiam oportet notare aliqua.
- 2 Primum not ex D. Thom. 2. 2. 9. 61. art. 1. & 2. quod est differentia inter iustitiam communitativam, & distributivam, quod distributiva est totius ad partes, ut cum bonum commune debitum distribuitur inter partes communitatis, ut sunt

3 Secunda nota, quod , cum iustitia distributiva consistat in hoc , quod diversi personis diversa tribuantur secundum proportionem ad merita personarum , & acceptio personarum in hoc consistat , quod non attenduntur merita , & vera causa in ea , sed aliae rationes ad rem non pertinentes , direxte opponitur iustitia distributiva .

4 Tertiò nota , quod id , quod respectu unius distributionis est causa debita , potest respectu alterius esse motiuum impertinens . Unde quicunque considerat in distributione illam qualitatem personae , propter quam id , quo confertur , est ei debitum , non etiam acceptor personarum focus si consideraret aliam rationem ad rem , que confertur non congruentem , licet sit conveniens respectu alterius .
Sic *Augustinus* 2.2. q.63. art.1. *D. Thom.* q.161.

Quarto hinc infertur, quod in his, ^{quod non ex iustitia} libe-
rata decentur, sed ex mera liberalitate dantur, non habent
locum acceptio per sonarum. Patet, quia acceptio perfec-
tum est contra iustitiam; ergo tantum habet locum in
debitis ex iustitia. Et hinc in eo, in Deo, dum ex debi-
bus peccatoribus aequalibus alterum efficaciter vocat, alterum
vero non, nulla est per sonarum acceptio, at opere
me. *Datur, dicto art. 1. ad 3.* quia ei gratuata vocatio Dei
et quod in Deo non fit acceptio per sonarum, est si fide
ue patet. *Datur, 10. 2. a. Paralip. 19. Job 34. Ad 10. Ad R.
manos 2. ad Ephes. 6.*

6. Quinto infert, deceptum esse *Aulenjem cap. 22. 1.*
ab. g. 113. ubi dicit esse acceptorem perfidonari, qui d-
mislo extreme indigent, confert eleemosynam amico ne
indigentem, quia hic non peccat contra iustitiam, sed cont-
charitatem; & sic non est hic acceptio perfidonatum. S.
Salon. 2. 2. 9. 6. art. 1.

7 Sexto interfuit, quod si quis ex propriis bonis invitatus ad eum omnes cives, & solum excluderet inimicum non peccaret peccato acceptiois perfosarum, sed tantum peccato scandali; quia hoc non est contra iustitiam: sed donaret pretium illi communiat, ut distributus civibus pro meritis, vel paret illis convivium, etiam si referantur sibi talen distributionem; tunc, si excluderet inimicum peccaret peccato acceptiois perfosarum, quia postquam donavit communiat, jam illi debetur tamquam civi. Sed dicit recentiores.

8 Septimo nota, quod dicitur in definitione acceptio
perlonorum, in distributione bonorum, quia in tali distribu-
tione frequenter talis crimen committitur, ut in distribu-
tione beneficiorum, & officiorum secularium: at potest
in aliis contingere, ut in honoribus exhibendis, in distri-
buendis oneribus, ut in tributis, in administranda ju-
ria, &c.

Secunda conclusio , acceptio personarum ex suo genere est peccatum mortale at potest esse veniale ex parte materie. Prima pars patet , quia peccatum iniurit mortale ex suo genere , ut optimè D. Thomae , 2. 9. 59.
4. Corp. & Ad 2. item quia graviter prohibetur in sacrificiis , Deut. 1. 16. Levit. 19. Propterea 24. 28. Eccl. 24. Ja-
2. & paterit magis sub sequenti . Secunda vero pars est conflat , quia commune est omnibus praecipue virtus moralium , ut in illorum transgressione reperiatur parva materia , neque hic datur aliqua specialis ratio , quare

D U B I U M II.

*An peccantem mortali peccato acceptationis persona-
rum conferentes Ecclesiastica beneficia dignis-
omissis dignioribus.*

Hac in re supponenda sunt aliquot fundamenta.
Primum est, bona communia, que distribuuntur in republica, sunt in duplice differentia: alia sunt, quae instituta sunt principaliter, & immediate in bonum, & utilitatem particularem ipsorum civium, ut si in hoc operido efficeret aliqua pecunia in gerario publico singulis annis distribuenda, civibus secundum eorum indigentiam, vel dignitatem; alia sunt principaliter, & immediate pro ministerio, & bono communii instituta, ut beneficia, & officia publica in republica facultari, ut exponam fundamenta sequenti.

² Secundum fundamentum est, beneficia Ecclesiastica, & officia publica in republica seculari primario, & principaliiter instituta sunt in utilitatem Ecclesiarum, & reipublicarum, ut scilicet sint stipendia ministrorum, ut Ecclesia & res publica idoneas habeat ministros; secundario autem, &

publica idoneos habeat ministros ; secundario autem
ministris principaliter , ut primita convenientia eorum , qui
de Ecclesia , & republii propter eorum virtutes , qui
teras bene meriti sunt . Probatur prima pars , quia fideles
non contributus primò , & per se decimas , ut quibus
constans beneficia , ut fint praemium bonorum , sed ut Ec-
clesia habeat sufficiens stipendum , quo alat ministros , qui
ipsi servient , & similiiter cives contribuantur Principi , ut
destinet bonos ministros , qui rempublicam administrant .
Item quia Num . 18. dicitur , filii Levi deidi omnes decimas
pro ministerio , qui serviant nisi in tabernaculo , & in Luce 10.
Dignus est operarius mercenaria sua . & 1. ad Tim . 5. dicit Iacobus
Paulus , qui bene praeiungit , duplicit honore digni sunt , ubi non
dixit , qui boni sunt ; & in Corin . Later . sub Leone X . scilicet
dicitur , beneficium dari propter officium . Ergo prospicimus
ob Ecclesie utilitatem , & ministerium ipsi impudent
habet esse certissimum fundatum . & hec

Probatur secunda pars, quia alias cessaret studium, & necessariae elemosynae, nisi quisque intelligeret ad suos labores, & merita esse recipiendum. Item quia si essent de beneficiis non aequaliter pinguis, & Ecclesiae, aequaliter indigentes, certum est pinguissime esse conferendum digniori, & tunc ratione Ecclesiae, quia tunc utraque aequaliter indiget ergo. Tandem, quia alias nulla esse fieri personarum appetitio, si non gratia ministrorum, sed tantum gratia Ecclesiae instituta essent, minus digni conferrentur, cum iam nullum ius habeant quod eis contra omnes. Sic testam Navarr. lib. 2. de ref. cap. 2. num. 141. 142. fol. 95. & numer. 127. fol. 107. & num. 153. fol. 99. Aragon. 2. b. 2. g. 6. art. 2. prov. 3. fol. 102. Soto 3. de subf. q. 6. art. 2. & lib. 4. q. 6. art. circa solutionem D. Th. ad 6. Ledejus. 2. a. 4. q. 18. art. 2. dub. 9. His notariis.

3 Hinc infertur; quod haec bona distribuenda duo ten-
tur attendere, alterum est utilitas Ecclesie, ut feliciter i-
lum eligat, qui aptius sit exercenda munera, five spiritu-
li, five temporali, ad quod eligitur, et hoc tenetur fac-
re ex iustitia commutativa, faciendo feliciter equalitatem
inter ministrum, quem eligit, & stipendium, quod confe-
dit Ecclesia, vel republica ad ministerium, ad quod eligitur.
Alterum est meritum ilorum, inter quos fit electio, si
quod tenetur ex iustitia distributiva, quia cum beneficio
non tantum sibi stipendia pro idoneis ministris, sed etiam
præmia, que secundum iustitiam distributivam sunt melius
admodum debita, fit, ut cui distribuir non tantum

ribus conferenda, fit ut qui distribut, non tantum habere rationem sufficientem ministrorum, quod si licet distribut dignis, & sufficientibus ministris, quod iustitiam communiatum pertinet, sed etiam meritorum quae ministri habent, ut feliciter det dignioribus, quod pertinet ad distributivam, & qua principalius instituta habeat in utilitate Ecclesie, & ministrorum principaliter, ut prius in utilitate.

mia ministrorum, *scilicet*, ut in horum distributione magis
cum habeat iustitia commutativa, *liget* etiam concu-
minus principaliter distributiva; *sic Sotus, Lede/ma, Sal-*
Aragon proxime citati. Et idem Aragon qu. 63. art. secu-
rum, *scilicet*, 310.

4 Tertium fundamentum *si*: quatuor conditions p-
fandae sunt ad videndum *qui* sit dignus, & dignior. *Pro*-
ma est *habilitas*, seu *capacitas juridica*, *id est*, *condi-*
tiones, *quas* *populatur* *ius*, *ut* *etas legitima*, *quod sit ex le-*
timo matrimonio, & *Cec*. *Secunda honestas morum*, *id*

Lib. II. Cap. I. Dub. II.

quod habent mores honestos, & probos. Tertia, scientia Competens ad ministerium, ad quod eligitur. Quarta, prudencia, & industria rerum argendarum, & eo magis quis dignus habebitur, quo magis de his conditionibus participaverit; nec ad colligendum quis sit dignior, fat erit unam conditionem advertere, sed opus erit omnes attendere, & ponderare omnes illas in ordine ad principalem fieri. Soto lib. 3. de iust. 9. 6. art. 2. consil. 6. ubi dicit, indigneum ministrum esse, qui pravus est, & corruptis moribus non dicatur taliis pro peccatum mortale temel admisum. Ille lib. 2. de iust. 9. 2. art. 2. ad 3. ubi haec dicit, ille qui cum animo perverberandi in peccato mortali Episcopatum accipiet, peccat mortaliter; ubi non dicit, qui est in peccato mortali transfuerit.

re, & ponderare omnes illas in ordine ad principalem, nomen beneficii, vel dignitatis, quae confortur. Potest enim contingere, quod minus bonis moribus, si praeminent, scientia, vel industria rerum agendas, sit dignior, ac preferendum ad beneficium, quia est utilior bono communii. Si dicitur, Tamen, & Cajor, 2. 2. qu. 62. art. 2. ubi Arag. fol. 206. pars 2. Salvo ostendit art. 2. ista controversia. 1. Seco libro 2. de iust. quip. 6. art. 2. Ledesma 2. 4. qu. 18. art. 2. dub. 9. Abut. cap. 22. Matth. qu. 116. Covarr. regula peccatum, 2. p. 6. 7. num. 4.

9 Sed an si peccatum mortale eligere ad beneficia humani malos, qui illicet frequenter sunt in peccato mortali. Dico ad beneficia curata esse mortale, ut ex tot Doctribus probavi, & etiam tenet Aragon. 2. 2. qu. 63. art. 2. fol. 207, ubi addit quod ad simplicia beneficia non est illa certum, at et probabilitum. Sed ego probabilitum credo non esse mortale ad simplicias & ferè omnes Doctores citati in beneficio curato loquuntur, neque est ratio, qua urgeat ad dicendum esse mortale in simplicibus.

⁵ Nota primò, quod hæc conditions non sunt metaphysicae, sed admodum esse attendenda, majora disputatione.

ficio attendenda; hoc est, non attendenda maior dignitas ministri ex solis qualitatibus eligendorum metaphysicē consideratis, sed moraliter, & prædictæ ex qualitatibus executioni mandatis, & redditus in opas; quia cum beneficiis, & officiis principaliter instituta sint, ut Ecclesiae idoneos habeat missiplos, ille minister similiter censendus est, di-

¹¹ Item nota; quod licet in promotione ad praalaturas.

gior; qui nunc mihi consequentio practice, & mortalia dicatus aptior. unde quodam prudenter judicat Ecclesi minus doctum, & minus sanctum diligenter laboraturum, & continuam residentiam facturum, ut quod alius doctor & fautor non ministrabat Ecclesie, quia praefatis non aderit, ille minus doctus: & minus sanctus est dignior, quia in hoc casu hic futurus est utilior Ecclesie suo labore, & residentia. Sic Lodeimina dictis dñb. 9. Salomon 2. cap. 4. 62. artic. 2. controversia. fol. 100. 1424. Aragon 2. cap. 2. qualib. 62. art. 2. fol. 203. pag. 1. ubi bene addit, quod in honore casu illi doctor, & fautor erit indigens i quod limitat Lodeimina, nisi aliunde Ecclesie universali esset multo utilior. 500 lib. 3. de mpt. q. 6. art. 2.

4. Adversus quod dixi in hoc fundamento. 8. in ipsi-

6 Adverte, quod dixi in hoc fundamento, & in notabili, post aliquando eligi misus famulum proper exequam in aliis conditionibus; & non dixi malum praetere bono, quia, qui non est bonus, tamquam est dignus ad ecclesiastica ministeria, maximè quando eligetur ad beneficia curata, quia qui non diligit dominum, non diligit gregem suum, nec habebit curiam eum. Et sic *Ioan. ultima*, voluntas Christi eligere Petrum in Pastorem, interrogavit, *Diligis me?* &c. & hæc est communis sententia Sanctorum sibi, & genetim omnes Doctores statim citandi.

7 Sic ergo, quod dixi in hoc fundamento, & in notabili, post aliquando eligi misus famulum proper exequam in aliis conditionibus; & non dixi malum praetere bono, quia, qui non est bonus, tamquam est dignus ad ecclesiastica ministeria, maximè quando eligetur ad beneficia curata, quia qui non diligit dominum, non diligit gregem suum, nec habebit curiam eum. Et sic *Ioan. ultima*, voluntas Christi eligere Petrum in Pastorem, interrogavit, *Diligis me?* &c. & hæc est communis sententia Sanctorum sibi, & genetim omnes Doctores statim citandi.

8 Quod dixi in hoc fundamento, & in notabili, post aliquando eligi misus famulum proper exequam in aliis conditionibus; & non dixi malum praetere bono, quia, qui non est bonus, tamquam est dignus ad ecclesiastica ministeria, maximè quando eligetur ad beneficia curata, quia qui non diligit dominum, non diligit gregem suum, nec habebit curiam eum. Et sic *Ioan. ultima*, voluntas Christi eligere Petrum in Pastorem, interrogavit, *Diligis me?* &c. & hæc est communis sententia Sanctorum sibi, & genetim omnes Doctores statim citandi.

9 Quod dixi in hoc fundamento, & in notabili, post aliquando eligi misus famulum proper exequam in aliis conditionibus; & non dixi malum praetere bono, quia, qui non est bonus, tamquam est dignus ad ecclesiastica ministeria, maximè quando eligetur ad beneficia curata, quia qui non diligit dominum, non diligit gregem suum, nec habebit curiam eum. Et sic *Ioan. ultima*, voluntas Christi eligere Petrum in Pastorem, interrogavit, *Diligis me?* &c. & hæc est communis sententia Sanctorum sibi, & genetim omnes Doctores statim citandi.

10 Quod dixi in hoc fundamento, & in notabili, post aliquando eligi misus famulum proper exequam in aliis conditionibus; & non dixi malum praetere bono, quia, qui non est bonus, tamquam est dignus ad ecclesiastica ministeria, maximè quando eligetur ad beneficia curata, quia qui non diligit dominum, non diligit gregem suum, nec habebit curiam eum. Et sic *Ioan. ultima*, voluntas Christi eligere Petrum in Pastorem, interrogavit, *Diligis me?* &c. & hæc est communis sententia Sanctorum sibi, & genetim omnes Doctores statim citandi.

11 Quod dixi in hoc fundamento, & in notabili, post aliquando eligi misus famulum proper exequam in aliis conditionibus; & non dixi malum praetere bono, quia, qui non est bonus, tamquam est dignus ad ecclesiastica ministeria, maximè quando eligetur ad beneficia curata, quia qui non diligit dominum, non diligit gregem suum, nec habebit curiam eum. Et sic *Ioan. ultima*, voluntas Christi eligere Petrum in Pastorem, interrogavit, *Diligis me?* &c. & hæc est communis sententia Sanctorum sibi, & genetim omnes Doctores statim citandi.

12 Quartum fundamentum sit: Certissimum est in hac re peccare mortaliter conferentem beneficia indignis. Ratio, quia facit contra iustitiam commutativam, ob id enim fideles decimas pendunt ut libi idonei ministri affiguntur, qui factam conferant, predicent, &c. facit & contra distributivam, quia non distribuit beneficia, que bona communia sunt, secundum meritum personarum: in hoc conveniunt omnes Doctores citandi.

13 Nota, quod indigne dicitur, qui non habet qualita-

⁷ Sed dubitatur qualiter accipienda sit hæc morum honestas, scilicet an sit peccatum mortale eligere ad beneficium, quod magis dicitur, qui non habet qualitates requiritas ad ministerium, cui praesidetur; dignus vero dicitur, qui sicut munus exequo scit, & solerit, quamvis it-

adfectum, quidam, minus exequi est, & tolerari, quamvis literatur non sit; sic habetur in c. grave, de probandis, & docent Spino speculo 108, gl. 4, principali, nn. 88, Navarr. l. 2, de resipit, c. 2, nn. 149, gl. 98.

Dionys. in epist. ad Demophilam, ubi loquens de sacerdote malo, inquit, non est illa sacerdos, sed inimicus doctus, & lu-

super dominicum populum. Et *Item*, verbo *elecl.* no. 21, ubi
hec dicit, *elegens quem credi est in mortali, peccat mortaliter;*
sed in ratione quam affligat; clare loquitur de electione ad
prelaturam. Et *Avg. verb. acceptor personorum*, *num. 6. ubi* hac
dicit, *elegens malum peccat mortaliter*. Et *Gallienus*, &
auditor summa virtutum, quos referit, & sequitur *Dios. Car.*
opus, *de vita canonica*, art. 2. *sab. finem*, ubi haec dicuntur.
Peccatum mortaliter qui est in mortali, queritur capit, aut acquire-
re nuntius Ecclesiastica bona, quia est indigena. Et *Turr. ega.*
dif. 25, num. 1, ubi dicit de necessitate precepti esse, ut
promovendus in Episcopatum, vel aliam dignitatem Eccle-
siasticam, *ad suum finem peccato mortali*; & *Palacius super*
id Matr. 18. Non concessis ubi haec dicit, quia est in mor-
tali, et per divinu[m] inhabilit[er] ad prelaturam. Faciunt etiam ad
hoc aliis Doctoribus dicentes, *malignum indignum esse: hi sunt*
Ang. & Avg. verb. elecl. num. 23. Tab. elect. 1. q. 16. Rosell.
elecl. 1. num. 25. Sylvet. elecl. 1. q. 14. Ponam. c. dind. 2. d.
elecl. Albertus Magnus, *quem refert, ac sequitur Gab. 4. dif.*
15. g. 6. art. 3. sub. 1. concil. 1. Casio. 2. 2. 9.6. art. 2. & 9.5. art.
*2. D. Antonio. p. tit. i. 2. 20. *Palacius summo verbo Accipio**personorum*, *Tab. 6. de contrast. c. 17. Alensis gen. 126.**

¹⁶ Secunda sententia omnino tenenda docet, peccatum mortale esse eligere dignum ad beneficium, omnilo digniori. Probatur multis testimonis lacræ Scriptura, & detretis, quæ videre potes in Soto ubi infra, in Lesso ubi infra, item probatur ex c. unio, ut ecclesia brevi beneficiis.

est in mortalitatem. Et dicendum est per aliquod peccatum mortale ex fragilitate commissum non dici ministerium indignum, si alias ut bene morigeratus, sed qui dum in peccato mortali: pro hac parte est *Lodienza* 2.4. 9. 18. art. 2. dñs. 9. *et Aragon* 2.2. 9. 6. fol. 203. art. 3. pag. 1. ubi ambò dicunt, quod bonus minister dicitur ille, qui est talis, de quo communiter habetur opinio, quod regulariter, & ut plurimum non est in peccato mortali. Et idem *Aragon*, 9.63. art. sol. 306. p. t. dicit, quod est ille, qui non est improbus, & viciolus faltem per modum habitus, & confundens in peccato mortali. Et *Corduba Summa*, 9. 21. ubi dici certum est dantem curatulum ei, qui est in flatu peccati mortali, & recipiente peccare mortaliter. Et *Nauar. miscell.* 29. num. 64. ubi haec dicit, mortaliter peccat, si accepto beneficio sciens esse in flatu peccati mortali. Pro hac parte est

sentare dignitatem eodem modo, quo super dubio 2. diximus hoc de Ecclesiis. Probatur, quia hi patrini ex privilegio speciali habent hoc ius praesentandi loco priorum electorum, scilicet Papae, & Episcopi, quibus in hoc succidunt ex gratia speciali: ergo tenentur in eligendo servare modum, quem priores electores servare tenebantur, scilicet eligere dignitatem. Item, quia qui ex propriis bonis dotarunt Ecclesias, jam ea bona transfluerunt in ius, & potestatam Ecclesiae: & sic ratio postulat, & ea lego virtutis ab Ecclesia acceptata sunt, ut diligenter debeant veluti carera boja Ecclesiastica, scilicet dignitoribus. Item, quia Episcopatus sunt bona communia, & alia beneficia ex decimis infinita sunt bona communia, ut ex decimis tenuis populi constituta: ergo debent restitui secundum ordinem iustitiae distributivae, licet dignitoribus. Item, quia omnia incommoda, que sequuntur ex hoc, quod Electores non eligant dignitatem, sequuntur etiam ex hoc, quod patronus non presentet dignitatem. Nec rationes opposita probant, quia iura ibi citata, tantum probant taliter electionem digni admittendam esse in foro externo, ac vacuam, & sic teneri Episcopum confirmare, ut diximus *dilectio sequens*. Et fidelis est, quod patronus ex privilegio ceterum qualiter inlutor ex propriis bonis: & licet hoc effe, jam diximus etiam hunc teneri eligere dignitatem. Hanc tenent *Covarr.*, reg. *peccatum*, 2. parte §. 7. num. 5. *Federicus* cons. 95. *Molina* lib. 2. de prim. cap. 5. num. 6. *Spirito* *Speculo* *restitutionem*, gloss. 4. *principali*, num. 86. *Monachus* addit. ad *Lapum*, alig. 22. art. 2. quest. 93. art. 2. folio 312. pag. 20. in *foro*, & 313. pag. 1. & quest. 62. art. 2. circa 312. folio 4. folio 208. *Salas* 2. 2. quest. 62. art. 2. contr. 3. folio 101. 101. *Mercado* lib. 6. de contr. cap. *decima septima*, folio 205. 208. & docti recentiores, quo ego confundam. Et videtur expresse tenero. *Cajet.* in *verbis electis*, & *in finis*, ubi postquam dicit esse mortale eligere ad placitatum minus dignum, dicit idem esse dicendum de eo, qui per viam provisionis abique electione facit pastorem.

CAPUT VI.

An Episcopi confirmantes electionem, & presentationem digni, contra dignitatem, peccant mortaliter.

* Quod si hoc penderet ab alia pridie disputanda, scilicet quoniam electio digni, omisso dignori, valida sit in foro externo? quidam enim excipiunt tres causas, in quibus dicunt non valere. Primus casus est, cum electio non ex eius beneficio competit. Sic *Petrus de Bellapertica*, quem referunt *Immola*, *Paulus de Cajiro*, & *Padilla infra*. Secundus casus est, quando plures Episcopi praesentantur ab uno & eodemque patrono, vel aequali patronorum suffragio, & Episcopus minus dignum, omisso dignori, eligit. Sic *Pan.* cap. *cum autem*, & *de jurepatronato*. *Immola*, & *Card. Clem.* plures, *codem* tit. *Rochus de jurepatrono*, *verbis honorificis*, 9. 3. *Gregor. Lopez* part. 1. tit. 25. 1. 5. *vers. digne*. Tertius casus est quando ante electionem, quae de certis facienda est, denunciatur electoribus, ut digniores elegant, & a contrario electione, si statuerit, ab initio proposita est appellatio. Sic *Panorm.* & *Decius* cap. *confitit*, 2. de *appell.* gloss. *pragmat. sanitatis*, tit. de elect. §. ego N. *vers. utitur*. *Lambertinus de jurepatrono*, 2. libro part. 1. quest. 10. art. 3.

2. Ceterum dicendum est talem electionem validam esse in foro externo (*& etiam interno*, ut bene *Covarr.* & *Aragon*, ubi *infra*). licet Electores peccaverint eligendo, quod probat cap. *confitit*, 2. de *appell.* & t. quia proper, *unctio* t. *cum in cunctis*, de elect. c. *ut si cum pridem*, §. ne pro *deserto*, *de renunciis*. & *Trid.* *fol. 22.* cap. 1. & 18. de *reform.* ubi dignitatem esse eligendum dicunt, ut a culpa Elector immisus sit, at non flattu electionem dignitatem dignori, effe recindendum. Item, quia si locus effet digniori apppellandi, & in difformem adducendi electionem, magna oirentur litum conturbatio, & quavis electio pateretur calamitatem. Hanc tenent *D. Thom.* 2. 2. quest. 63. art. 2. ad. ubi *Salas* *contr.* 3. fol. 998. 999. *Aragon*, 2. 2. quest. 62. art. 2. fol. 207. lez. 5. tit. 15. parte 1. *Nacara*, lib. 5. *confitit*, lez. de *sime-* *na*, *confitit* 21. num. 1. *Spirito* *Speculi* 4. *principali*, num. 25. *Seto* 3. de *just.* quest. 6. art. 2. *concl.* 8. *Gab.* 4. *dilectio*, 15. quest. 7. art. 3. dub. 1. *Padilla* 1. *cum quidam*, §. de *leg. 2. num.* 18. & ibi *gloss. vers.* qui non, & ibi *Bart.* *Immola*, *Paulus de Cajiro* num. 6. *Bald.* ibi *allegans* *Dynum*, *Angel.* *verbis electio*, num. 21. *Sylvest.* elect. 1. quest. 16. *Perez* lib. 1. *tit. 6.* fol. 255. *Molina* lib. 2. de prim. cap. 5. num. 46. 47. 48. *Religious* lib. 2. C. de *refusa*, *wendis* 2. p. cap. 1. num. 39. *Navarr.* lib. 2. de *refusa*, *cap. 2.* num. 115. 156. fol. 109. *D. Ant.* 2. part. tit. 1. cap. 20. §. 1. *Lyr* in *id Jean*, 21. *Simon Jeanus diligens*, *Abul.* cap. 22. *Math.* quest. 116. ad 1. *Cajetan*, *summa*, *verbis beneficis*, §. *penit.* *Adrian*, 4. *materia de ref.* c. *qui jam determinatum est*, ad 1. *contra 1.* *concl.* *Covarr.* reg. *peccatum*, 2. parte §. 7. num. 3. 4. *Francis*, & *Immola* *dicto cap. confitit*. *Huguenot.* *Joan. Andr.* *Burrio*, *Cardin.* *cum autem* *de jurepatrono*, *Decius* cons. 129. *Lambertinus de jurepatrono*, lib. 2.

reservat potestatem presentandi. Sic latili probans *Navar.* libro *tertio* *confi. tit.* *de jurepatronus confi. quinto* & *sexti*.

14 Quinta conclusio: indignum tenetur confirmator reformare. Patet ex *Trid.* *fol. 24.* c. 18. de *reform.* & *fol. 25.* c. 9. de *reform.* & tenet *Mercado* lib. 6. de *contr.* c. 17. *dirag.* 2. 2. quest. 63. art. 2. fol. 314. *D. Ant.* 3. *parte tit.* 22. *cap. secundo* 9. 2.

15 Immō eligentes indignum, & praesentantes scienter, privati sunt pro eis vice potestate eligendi, & praesentanti, c. *cum in cunctis*, de elect. §. *finali*, & c. *innovit*, *codem* tit. & *perpetuo*, de elect. in 6. & Electores sunt suscepiti a beneficiis pro triennio, ut patet ex eisdem capitibus, & suscepit sun inhabiles durante illo triennio ad obtinendum beneficiis, c. *per inquisitionem*, de elect. possunt tamen eligere, ut patet ex c. *cum Vintoniensis*, *codem* tit. quia, ut nota ibi *Bald.* suscepiti a beneficio non includit. E. quod suscepiti eligere nequeat.

16 Circa has tamen poenas sunt aliqua notanda. Primum nota, quod sunt omnes poene latice sententiae, ita ut non requiratur sententia aliqua ad illas incurriendum, sed statim ipso jure privati sunt potestate eligendi, & haec potestas transit ad superiorum, si erat electio ad beneficium inferiorum Episcopatu, ut pede *Aplicopatu*, si erat ad *Episcopatum*, vel ad superius beneficium, *juxta c. quamquam*, de elect. in 6. Probatur ex c. *bona*, & c. *duabus*, el 1. de elect. nam ibi electio facta a paucioribus, qui non deliquerant, prevaluit electione majoris partis, que deliquerat, nulla praecedente super delito privacione sententia privativa, vel declaratoria. Probatur etiam ex c. *quamquam*, *delectio* in 6. ubi sic dicitur: s. Electores vel ipso jure priventur potestate eligendi, ut cum eligunt scienter indignum, vel per sententiam, ut cum non fervant formam traditam in generali *Concilio*, *gloss. ibi*, *vers. generali* 1. c. *qua propter*, *Panorm.* cap. *cum autem*, *codem* tit. *Immola* *Cardin.* *Clement.* plures, *codem* tit. *Majoris* 4. *dict.* 24. quest. 8. & 9. *Mercado* lib. 6. de *contr.* cap. 17. folio 209. docti recentiores a me consulti. *Navarr.* lib. 2. de *refis*, cap. 2. numer. 115. 156. fol. 109.

17 Immō nec Summus Pontifex peccat confirmingando tamē electionem, nec potest eam irritare in favore dignioris, cūm iam sit jus quasitum. Sic *Soto*, & *Navar.* ibi. dīm. 10. Hinc inferunt *Navarra* *dicto sum. 156.* & *Mercado* *sum. 156.* & *Mercado* *sum. 156.* & *major* diligentiam teneri adhibere electorem quam confirmatorem, quia eligens, vel praesentans tenter adhibere diligentiam, ut electus, vel praesentans sit dignus a confirmatorem lati, si non confitit esse indignum: sed hoc non est verum, quia *Trid.* *fol. 7.* c. 13. de *reform.* jubet, ut electus, vel praesentans, vel nominatus a quibusvis etiam *Nuncius Sedis Apostolicae*, non confirmetur ad quocumque beneficia, nisi fuerit prius a locorum Ordinario examinatus, & idoneus repetitus appellatione non suffraganti, quominus examen subire tenteratur, nisi praesentatus, electus, vel nominatus sit ab universitatibus, vel collegiis generalium studiorum; immō quod beneficii curat videtur haec exceptio revocari clare *fol. 24.* cap. 18. de *ref.*

18 Secunda conclusio: Si sunt plures patrini, & major pars eligat dignum, minor vero dignorem, tenetur Episcopus confirmare dignum, quia praesentans a minori parte confitetur non praesentans, & sic nequit Episcopatu illum instituire. Sic *Covarr.* *dicto* §. 7. num. 4. *Aragon*, 2. 2. quest. 62. art. 2. fol. 207. *Bernardus* cap. 3. de *jurepatrono*. *Panorm.* cap. *cum autem*, *codem* tit. *Immola*, & *Cardin.* *Clement.* plures, *codem* tit. *Majoris* 4. *dict.* 24. quest. 8. & 9. *Mercado* lib. 6. de *contr.* cap. 17. folio 209. docti recentiores a me consulti. *Navarr.* lib. 2. de *refis*, cap. 2. numer. 115. 156. fol. 109. *Imola* *dicto* c. *innovit*, num. 3. *sub finem*, §. *ibid.* *Hofensis*, & *quod suscepiti*, quod sit latice sententiae, colligitur ex *Sylvest.* *verbis suscepiti*, quest. 6. *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

19 Tertio nota, quod ad incurriendum has poenas operant scienter eligere indignum, ut patet ex *cap. innovit*, *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* in quibus etiam *Imola* *cap. innovit*, *sub finem*, §. *finali*, de elect. numero 199.

20 Quartu nota, quod non debet esse indignum electus

quocumque modo, sed debet esse indignum, quia patitur defectum in natalibus, scientia, etate, & moribus, quia his tantum fit sermo *dicto* c. *in cunctis*, §. *finali*. Sic tenent *Navarr.* & *Sylvest.* proxime citati, *dicto* c. *cum in cunctis*, §. *fin.* num. 6. *Joan. Andr.* reg. *odda*, in *mercurialis*. Immō quando ob tamē indigentiam electio effe omnino nulla sit. Sic colligitur ex *c. duabus*, el 1. de elect. quia ibi dicitur, si patetur in scientia, vel in causa defectum, quicumque juxta canonum functiones impedit ad hujusmodi officium promoveri. Ubi *gloria vers.* *ordinibus*, dicit quod talis electio nullus eff. Item, quia c. *quamquam*, de elect. in 6. quasi ritra sit electio, dicitur, quod devolvitur eo ipso potestas eligendi ad superiorum. Et sic *Panorm.* *dicto* §. *finali*, num. 6. *Imola* *dicto* c. *innovit*, num. 3. dicit nullam electionem patientis tales defectus.

21 Quinta conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

22 Sexta conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

23 Septima conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

24 Octava conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

25 Nonagesima conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

26 Octaua conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

27 Undevigesima conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

28 Octaua conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

29 Nonagesima conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

30 Octaua conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

31 Undevigesima conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

32 Octaua conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

33 Nonagesima conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

34 Octaua conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

35 Undevigesima conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

36 Octaua conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale juri patrornatus, & inventis *quædam* *dicto* c. *in cunctis*, de elect. *cap. 24.* *vers. 1.* *de elect.* *cap. quamquam*, *codem* tit. in 6. & ibi *gloss.* *vers. 6.* *vers. 6.* *Nav.* cap. 27. num. 155. in *summa Latina*, ubi inter causas suscepiti, in quibus incurrit, ponunt hunc: decuriones auctem eligentes inhabiles non privantur potestate eligendi. Rupta de pece, in remedio ad conservandam ubertatem, numero 199.

37 Nonagesima conclusio: Pluribus se opponitibus ad Eccliam parochiale